

ת"פ 69259/01/23 - מדינת ישראל נגד ראמי סלאמה ואח'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עתפ"ב 69259-01-23 מדינת ישראל נ' סלאמה ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מערערת מדינת ישראל
נגד
משיבים ראמי סלאמה ואח'
החלטה

1. לפני הודעת ערעור על החלטת בית משפט השלום בנתניה, מפי כב' הש' אוסטפלד נאו', ס"נ, שניתנה ביום 29.12.22 בשלושים ושניים תיקים מאוחדים, ובהם צ"ה 40777-02-20. בהחלטתו, שסיימה את ההליך, דחה בית המשפט קמא הנכבד את בקשות המערערת למתן צווי הריסה ללא הרשעה והורה על סגירת התיקים.

2. ערעור זה הוא השני שהוגש בקשר להליך הנ"ל, ולהלן השתלשלות ההליכים עד-כה:

א. ביום 24.06.21, בדיון שנערך בביהמ"ש קמא, הגיעו הצדדים להסכמה, כי בטרם מתן החלטות בחוקיות הבניה ובצווי ההריסה, תינתן החלטה בדבר תוקפה ותקינותה של תכנית המתאר. עו"ד ד"ר שריפי הסביר בבירור ובתמציתיות את התועלת שבקביעת-ביניים זו, לטעמו, באמרו ש"אם אין תוקף לתוכנית, אזי כל התיקים שבפני ביהמ"ש, 32 תיקים, הולכים לגריסה. ... אם יהיה תוקף לתוכנית יהיה [הליך] הוכחות. ננהל משפט עם עדים". הצדדים ביקשו לסכם בכתב "לגבי שאלת תוקף התוכנית תמא 2/ג/10 בלבד", ובכך הסתיים הדיון;

ב. ביום 28.12.21 מסר ביהמ"ש את החלטתו, בה דחה את בקשות המערערת להוצאת צווי הריסה שיפוטיים, כך שמדובר בהחלטה המסיימת הליך [ההחלטה הראשונה]. המערערת הגישה ערעור על החלטה זו, כשבין טענותיה העיקריות טענה דיונית, לפיה לא קוימה הסכמת הצדדים בהחלטה - ראשית, לא נכללה בהחלטה קביעה מפורשת וברורה לעניין תוקפה ותקינותה של התוכנית; ושנית, ביהמ"ש נפנה לדחות את הבקשות לגופן בהחלטה סופית, מבלי שאיפשר לצדדים להביא ראיותיהם ולטעון טענותיהם לעניין מכלול התנאים שנדרשים להוצאת הצווים [ע"פ 3582-02-22, הערעור הראשון];

ג. ביום 03.07.22, בעת הדיון בערעור הראשון, הסתבר כי שני הצדדים מסכימים כי ההחלטה הראשונה אינה עונה לצרכי הצדדים ואינה תואמת את הסכמתם, כשעו"ד ד"ר שריפי הוסיף כי מבחינתו יבקש שביהמ"ש קמא יתייחס בהחלטתו גם להשפעות השיהוי והפגיעה הנטענת בעקרון השוויון. ניתנה אפוא החלטה לפי הסכמת הצדדים, כהאי לי שנא:

למעשה, שני הצדדים מסכימים - איש מטעמיו - כי לכאורה לא קוימה הסכמת הצדדים

בהחלטה נושא הערעור שניתנה ביום 28/12/21. לפי הנטען, לא פסקה השופטת הנכבדה באופן מפורש וברור לעניין תוקף התוכנית, ולפחות לדעת התביעה, היה עליה לעצור בענין זה, ולאפשר לצדדים את המשך ניהול ההליך.

לפיכך, מבוטלת ההחלטה, אולם אדגיש כי ביהמ"ש קמא הנכבד יהיה חופשי להחליט כרצונו ולפי שיקול דעתו, לרבות הבאה בחשבון של כל נתון רלוונטי.

ביהמ"ש יקבע מועד לפי יומנו, בו ישמע תוספת טענות של הצדדים לבקשתם, ולאחר מכן יחליט כחוכמתו בהתאם למוסכם - לענין תוקפה של התוכנית החלה על המקרקעין.

3. לאחר הדברים האלה, קיים ביהמ"ש קמא דיון, קיבל השלמות סיכומים בכתב, וביום 29.12.22 נתן את החלטתו השנייה, נושא הערעור דנן. כאמור לעיל, בהחלטתו, שסיימה את ההליך, דחה בית המשפט קמא הנכבד את בקשות המערערת למתן צווי הריסה ללא הרשעה והורה על סגירת התיקים. זאת, לאחר שקבע קביעות אלו:

א. תוכנית המתאר הארצית החלקית - תמ"א 10 לתחנות כח ורשת חשמל - מעבר לקווי חשמל ראשיים, שפייה - צומת קסם, שפורסמה בילקוט הפרסומים, היא תמ"א 2/ג/10 מעבר לקווי חשמל ראשיים שפייה - צומת קסם, לאחר שסופררה מחדש;

ב. המערערת פעלה בשיהוי ניכר, שדי בו כדי לדחות את בקשתה לקבלת צו הריסה שיפוטי ללא הליך פלילי;

ג. המערערת כשלה בהוכחת קיומו של אינטרס ציבורי מעבר לספק סביר, [ו]הרי שלא קיימה את מלוא התנאים המנויים בסעיף 239(א) לחוק [התכנון והבניה, תשכ"ה-1965], ומשכך גם מטעם זה יש לדחות את הבקשה למתן צו הריסה;

4. בערעור השני, שלפנינו עתה, מלין ב"כ המלומד של המערערת על-כך ששוב החליט ביהמ"ש לדחות את הבקשות לגופן בהחלטה סופית, מבלי שאיפשר למערערת להביא ראיותיה ולטעון טענותיה לעניין מכלול התנאים שנדרשים להוצאת הצווים, בניגוד למוסכם בין הצדדים ולהחלטה בערעור הראשון.

5. המערערת עותרת אפוא להשבת התיק לביהמ"ש קמא, על-מנת שישלים מלאכתו בהחלטה סופית לאחר הבאת ראיות הצדדים ושמיעת טענותיהם.

6. מתבקשת עמדתו של עו"ד ד"ר שורפי, שתוגש בכתב עד ליום **08.02.23** שעה 14:00, ותכלול גם את רשימת המיוצגים על-ידו מבין כלל המשיבים.

7. המערערת תדאג להפצה דחופה של החלטה זו למייצגים אחרים של משיבים, ככל שקיימים, ותודיע זהותם. לכל משיב ולכל בא-כוח מוקנית כמובן הזכות להגשת עמדה עד למועד הנ"ל.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.

